

TEZAUŢ LITURGIC
20 OCTOMBRIE

SLUJBA
SF. MARE
MUCENIC
ARTEMIE

ATENA, 2020

20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΡΤΥΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ίσιῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές Σου Κύριε.

Ὁ ἔνδοξος Ἀρτέμιος, περιζωσάμενος ἐν ἀληθείᾳ, καὶ
ὄπλισάμενος τὴν δυναστείαν, περιφανῶς τὴν τοῦ
Σταυροῦ, πάσας ἐναντίας ἐτροπώσατο, φάλαγγας
δαιμόνων θείᾳ χάριτι· αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Δέσποτα
πᾶσι δίδου τὸ μέγα ἔλεος. (Δίς)

Τὴν χλαῖνάν σου ἐφοίνισας, βαφαῖς τοῦ αἵματος τοῦ
σοῦ παμμάκαρ, καὶ στολισάμενος αὐτὴν ὀσίως,
συμβασιλεύεις τῷ Χριστῷ, στέφος ἀφθαρσίας
περικείμενος, καὶ τοῖς Ἀσωμάτοις ὁμοιούμενος· μεθ'
ᾧ ὑπὲρ τοῦ κόσμου, πρέσβευε ἀεννάως, Μάρτυς
Ἀρτέμιε.

Ἡ θήκη τῶν λειψάνων σου, ἀναπηγάζουσα
θαυμάτων ρεῖθρα, βυθίζει δαίμονας καὶ κατακλύζει,
πάθη ἀνίατα βροτῶν· ἣν περικυκλοῦντες
ἀσπαζόμεθα, σοῦ τὰς ἀριστείας ἐκθειάζοντες· διὸ ταῖς
σαῖς πρεσβείαις, Ἄγιε πᾶσι δίδου τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου
αὐγάζεται ἀκτῖσι καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία,
τοῖς ἄνθεσιν ὠραιζομένη, Ἀρτέμιε βοᾷ σοι, θεράπον

Χριστοῦ, καὶ προστάτα θερμότετε, μὴ ἐλλίπης
πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β . Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Μνήμη σου ἡ φαιδρά, τὰ πλήθη συγκαλεῖται,
λαμπρὰν ὡς πανδαισίαν, τοὺς ἄθλους σου προθεῖσα,
Ἀρτέμιε πολὺαθλε.

Στ.: Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθησει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν
τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Πόνοι οἱ τῆς σαρκός, τὴν ἄπονόν σοι λῆξιν,
προὔξენησαν ἀξίως, ἧς νῦν ἐπαπολαύων, πόνους
ὑμνούντων κούφισον.

Στ.: Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Αἱμάτων σου ῥοαῖς, πυρὰν τὴν τῶν βασάνων,
κατέσβεσας τρισμάκαρ, τοῦ Πνεύματος τῆ δρόσῳ,
σαφῶς περιχεόμενος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Παντάναξ Βασιλεῦ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον,
πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, Παρθένου Παντανάσσης,
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Ποικίλαις βασάνοις ἐναθλήσας μακάριε, ὡς στερρὸς
ἀδάμας τὸν παραβάτην κατήσχυνας· καὶ γὰρ ἐν πέτρα
μεγίστη πιεσθεῖς, διὰ τὴν πέτραν Χριστὸν καὶ
αἰκισθεῖς, ἐδέξω στέφος τοῦ μαρτυρίου,
Μεγαλομάρτυς Ἀρτέμιε· δόξα τῷ σὲ ἐνισχύσαντι

Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι
διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε,
σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ
ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης
πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου.
Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ
σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ τὸ·
Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα,* ἰστῶμεν
στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος
δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οὐρανίαις ἐλλάμπεισι, φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, τὸ
τῆς πλάνης ἔφυγες σκότος Ἐνδοξε, καὶ τῷ φωτὶ
προσεπέλασας, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ταῖς
χάρισιν αὐτοῦ, καταυγάζεις τὰ πέρατα· διὸ πρέσβευε,
ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει
ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου. *(Δίς)*

Ἐπιπνοία τοῦ Πνεύματος, μυηθεὶς γνῶσιν ἔνθεον,
τὸν τῶν ὅλων Κτίστην ἔγνωσ Ἄρτέμιε, καὶ τοὺς τῇ
κτίσει λατρεύοντας, πανσόφως διήλεγξας, καὶ
ὠδήγησας λαούς, εἰς Θεοῦ τὴν ἐπίγνωσιν, δι' ὃν
ἤθλησας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω τῶν καμάτων,
λυτρωθῆναι ἱκετεύων, διαφθορᾶς τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Πολυτρόποις κολάσεσι, χαλεπαῖς μαστιγώσεσι, παραδοὺς αἰκίζεσθαι τὸ πολὺαθλον, καὶ καρτερώτατον σῶμά σου, θεόφρον Ἀρτέμιε, οὐκ ἠρνήσω τὸν Χριστόν, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας, ἀλλ' ὑπέμεινας, ὡς περ πάσχοντος ἄλλου ἀναμένων, τὰς μελλούσας ἀντιδόσεις, καὶ τὴν ἀθάνατον εὐκλειαν.

Ἀναρτήσει ξεόμενος, καὶ ταῖς πέτραις σφιγγόμενος, καὶ σιδήρῳ πάντοθεν δαπανώμενος, καὶ ὑπὸ ξίφους τεμνόμενος, ἀκλόνητος ἔμεινας, ἐπὶ πέτραν νοητήν, τῆς ψυχῆς σου πηξάμενος, βάσεις ἔνδοξε· διὰ τοῦτο νικήσας τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ τοῖς Μάρτυσι συνήφθης, φωτὸς ἀρρήτου πληρούμενος.

Ἰαμάτων χαρίσματα, τοῖς ποθοῦσιν ἐκάστοτε, αναβλύζεις ἔνδοξε σοῦ τὰ λείψανα, καὶ κατακλύζει παθήματα, καὶ νόσους Ἀρτέμιε, καὶ συμπνίγει πονηρῶν, δαιμονίων τὰς φάλαγγας, καταρδεύει δέ, τῶν πιστῶς τὰς καρδίας βλαστανούσας, ἀρετῶν καρπούς ἐνθέους, καὶ εὐσεβείας ἐπίγνωσιν.

Δόξα... Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου

Τὸν νοερὸν φωστῆρα τῆς πίστεως, Ἀρτέμιον τιμήσωμεν, ὅτι ἤλεγξε Βασιλέα τὸν ἔχθιστον. καὶ τῷ αἵματι τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβε, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πιστῶς προστρεχόντων, ἐν τῇ σορῷ τῶν λειψάνων αὐτοῦ.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω

παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας, ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενου τῆς ἡμέρας.
Ἀναγνώσματα.*

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΜΓ' 9-14)

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἐτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. γ' 1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ

ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ζ'. 7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ

θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Λιτή. Ἦχος α'.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, μεγαλομάρτυς Ἀρτέμιε, στρατιῶτα τοῦ μεγάλου Βασιλέως ἄριστε· Θεῶ γὰρ εὐηρέστησας, καὶ πάντων ὑπεριδῶν, ἐν οὐρανοῖς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον ἀπειλήσας· ὄθεν, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου, παντοίας νόσους ἀποσοβεῖ ἐξ ἀνθρώπων, τῶν μετὰ πίστεως προσκυνούντων, τὴν ἱεράν σου εἰκόνα· Χριστὸς γὰρ Ὁν ἐπόθησας, αὐτὸς ἐν πᾶσι τοῖς πέρασιν, ἐδόξασέ σε τρισόλβιε.

Ἦχος β'.

Αὐτόκλητος ἐχώρησας πρὸς τὰ σκάμματα τῆς ἀθλήσεως, τρισμάκαρ Ἀρτέμιε· καὶ τοῖς μὲν τριβόλοις κεντούμενος, τὰς ἀκάνθας καὶ τριβόλους παρήλθες τοῦ προπάτορος τῆς ἀρᾶς· τοῖς δὲ βουνεύροις τυπτόμενος, τὸν ἐχθρὸν ἐξενεύρισας· ὀγκίνοις τὰς πλευράς, καὶ τὰ βλέφαρα διαπαρεῖς, τὸν παλαιὸν περνιστὴν, καὶ τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους τελείως κατήσχυνας· τὰ δὲ ὀστᾶ συντριβεῖς, πᾶσαν νόσον θεραπεύεις, τὴν κάραν δὲ ἀφαιρεθεῖς, ἀμαραντίνῳ στεφάνῳ κατέστυψαι, ἐκτενῶς δεόμενος, ὑπὲρ τῶν εὐφημιούντων σε.

Ἦχος πλ. α'.

Ἡ παμφαῆς τοῦ Μάρτυρος μνήμη, λάμπει ὡς ἥλιος τοῖς πέρασι, καὶ ἀπαύστως δαδουχεῖ τοῖς πιστοῖς τὰ ἴαματα, νόσους ἀποσοβοῦσα, καὶ πάθη θεραπεύουσα·

ἰκετεύει γὰρ Ἀρτέμιος τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τίς ἐξείπη τὰς ἀριστείας σου σοφέ; ἢ τίς ἐπαινέσει τῶν ἀγώνων σου τὰ εἶδη; Διπλοῦς γὰρ ὡς ὑπάρχων ἐκ ψυχῆς ὁμοῦ καὶ σώματος, τῷ κρείττονι τὸ χεῖρον ἔσπευσας καθυποτάξαι· ὅθεν Ἀθλοφόρων ἀνεδείχθης ἀκρότης, καὶ προστάτης ἀκοίμητος τῶν εὐφημούντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἢ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἢ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν παισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νεύροισ συγκοπτόμενος, καὶ ὀφθαλμοὺς ὀρυπτόμενος, καὶ ἰκρίῳ κρεμάμενος, ξυστήρσι ξεόμενος, ἀπηνῶς τὰς σάρκας, θύειν τε εἰδώλοισ, ἐγκελευόμενος σοφέ, οὐκ ἐξηρνήσω Χριστοῦ τὸ ὄνομα· ἀλλ' ἤλεγξας στερρότατα, τοῦ δυσσεβοῦς τὴν παράνοϊαν, καὶ δεινὴν ματαιότητα, Ἀθλοφόρε Ἀρτέμιε.

Στ.: Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθησεὶ καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Πρὸς τὴν ἐπουράνιον, ἀποσκοπῶν ἀξιάγαστε, κληρουχίαν Ἀρτέμιε, πληγὰς τε καὶ μάστιγας, εἰς οὐδὲν ἠγήσω· ἃ τὴν εὐφροσύνην, καὶ τὴν ἀντίδοσιν σαφῶς, ἐν οὐρανίοις σκηναῖς σοι προὔθηκε· διό σου τὰ μνημόσυνα, ἐπιτελοῦντες δοξάζομεν, Ἰησοῦν τὸν φιλόανθρωπον, τὸν ἀεὶ σε δοξάζοντα.

Στ.: Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Δεῦτε τὰ συστήματα, τῶν φιλεόρτων ἀθροίσθητε, ἱερῶς εὐφημήσωμεν, λαμπρῶς ἐκτελέσαντες, ἄσμασι τὴν θείαν, καὶ πάμφωτον μνήμην, τοῦ Ἀθλοφόρου καὶ σεπτοῦ, Μεγαλομάρτυρος εὐφραινόμενοι· πρεσβεύει γὰρ ἐκάστοτε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως εὖρωμεν ἔλεος, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις πιστοί, σήμερον ὁμοφρόνως τιμήσωμεν, Ἀρτέμιον ταὸν ἐνδοξότατον. Οὗτος γὰρ βασιλέα ἠλεγξε παρανομώτατον, καὶ βασάνους ὑπομείνας πολλὰς καὶ στρεβλώσεις, τὸ αἷμα αὐτοῦ προθύμως ἐξέχεεν ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ ὁμολογίας· ὅθεν, θαυμάτων χάριν εἴληφε παρὰ Θεοῦ, θεραπεύειν νοσήματα πλουσίως, τοῖς αὐτῷ προσεδρεύουσι· διὸ Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ τὸν Σὸν Ἀθλοφόρον ἀξίως ἐνισχύσας, διάσωσον καὶ ἡμᾶς ἐκ παντοίων πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις ὡς εὖσπλαγχνος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, ἵνα

πάντες κράζομέν Σοι· Χαῖρε μόνη προστασία τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

*Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.*

Ποικίλαις βασάνοις ἐναθλήσας μακάριε, ὡς στερρὸς
ἀδάμας τὸν παραβάτην κατήσχυνας· καὶ γὰρ ἐν πέτρα
μεγίστη πιεσθεῖς, διὰ τὴν πέτραν Χριστὸν καὶ
αἰκισθεῖς, ἐδέξω στέφος τοῦ μαρτυρίου,
Μεγαλομάρτυς Ἀρτέμιε· δόξα τῷ σὲ ἐνισχύσαντι
Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι
διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε,
σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ
ἁγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης
πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου.
Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ
σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

*Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,
Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.*

Βασάνους ἀλγεινάς, ἀνδρικῶς ὑπομείνας, τὴν
ἄπονον ζωὴν, ἐκομίσω παμμάκαρ, Ἀρτέμιε ἔνδοξε,
Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα· ὄθεν σήμερον, ἢ τοῦ Χριστοῦ

Ἐκκλησία, ἐορτάζουσα, τὴν σὴν πανίερρον μνήμην,
ἐνθέως ἀγάλλεται.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Φωτὶ Σου ἀγαθὴ, τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου,
καταύγασον ἀγνή, καὶ τὴν πόρωσιν λῦσον, καὶ
δίδαξον πράττειν με, τοῦ Υἱοῦ Σου ταὸ θέλημα, ὅπως
ἄφεισιν, τὴν τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, εὗρω
πάνανγε, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, εὐχαῖς Σου
ῤυσθήσομαι.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχου Λόγου.

Ἄρτεμιου τοὺς πόνους ἀνευφημήσωμεν, ἱερῶς
ἀθροισθέντες ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ, τοῦ Ἀθλοφόρου
ψαλμικῶς ὃ φιλέορτοι· μακαρίσωμεν πιστῶς, καὶ
ἐκβοήσωμεν αὐτῷ· ὀπλίτα τῆς εὐσεβείας, μὴ διαλλίτης
πρεσβεύων, ἡμῖν δοθῆναι εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον, χαῖρε ἔμψυχε
βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε, χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν
κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητούς, πρὸς τὴν
αἰώνιον ζωὴν, χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως
τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐξ οἰκείων αἱμάτων ὁ Ἀθλητῆς, ἐαυτῷ πορφυρίδα
βάψας καλῶς, ὠραῖος τοῖς στίγμασι, τῷ Χριστῷ

προσενήνεκται, τρισηλίου δόξης, φωτὶ
λαμπρυνόμενος, καὶ ἡμᾶς φωτίζων, αὐτὸν
μακαρίζοντας· ὄθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν αὐτοῦ
μνήμην, τελοῦντες λαμβάνομεν, ἰαμάτων χαρίσματα·
ὧ ἐν πίστει βοήσωμεν· πρέσβευε Χριστῷ ταῷ Θεῷ, τῶν
παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀκράντου σου
μήτρας σάρκα λαβών, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν
ἀνθρώπων Πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες πρὸς σέ
καταφεύγομεν, ἰλασμὸν παισμάτων αἰτούμενοι
Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ
πάσης κολάσεως τῆς ἐκεῖσε δεόμεθα, ἵνα πίστει
βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι
πᾶσι Κόρη ἄφεσιν, τοῖς πιστῶς προσιούσι τῇ σκέπη
σου.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
Προκείμενον: *Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθησεὶ καὶ ὡσεὶ
κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.*

Στ.: *Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.*

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν: *Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς
ἐαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων...*

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου ἀυγάζεται ἀκτίσι καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἄνθεσιν ὠραιζομένη, Ἀρτέμιε βοᾷ σοι, θεράπον Χριστοῦ, καὶ προστάτα θερμότατε, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου δύο.

Ὁ α' Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: *Τὴν σὴν νέμοις μοι πλουσίαν χάριν Μάκαρ. Ἰωσήφ.*

Ῥδὴ α' Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Τὸν ἀγῶνα Μάρτυς τὸν καλόν, ὡς ἀγωνισάμενος, καὶ τοὺς λαμπροὺς στεφάνους κομισάμενος, τῷ φωτὶ παρίστασαι, φωτιζόμενος κατὰ μέθεξιν ἄϋλον· ὅθεν δυσωποῦμεν, φώτισον ἡμᾶς ταῖς ἰκεσίαις σου.

Ἡ φαιδρά σου Μάρτυς ἐορτὴ, πάντας συνεκάλεσε, καρμονικῶς εἰς πανδαισίαν σήμερον, προθεῖσα τοὺς ἄθλους σου, τὰ παλαισμάτα, καὶ τὴν ἀνδρείαν ἔνστασιν, ὧν κατατρυφῶντες, πίστει σε καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Νεκρωθέντα Μάκαρ ἐν σταυρῷ, τὸν ἀκατανόητον, σωματικῶς κατανοήσας Κύριον, τῆς ζωῆς τὸν αἴτιον, ἐθελούσιον ἐπεπόθησας νέκρωσιν, τὴν διὰ βασάνων· ὅθεν ἀθανάτου δόξης ἔτυχες.

Θεοτοκίου

Σαρκωθείς ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς, Λόγος ὁ ἀσώματος, ὑπερβολῇ φιλανθρωπίας Πάναγνε, πάθει προσωμίλησε, καὶ ἀπάθειαν τοῖς ἀνθρώποις

ἐπήγασεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Ὁ β' Κανὼν, οὔ ἢ ἀκροστιχίς: *Αἰνῶ πόθῳ μέγιστου, Ἀρτέμιον. Γερμανός.*

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄναξ Θεὲ τῶν ὄλων, αἴγλην οὐρανόθεν μοι κατάπεμψον, τοῦ ὑμνήσαι ἀξίως, τὸν κλεινὸν ἀριστέα Ἀρτέμιον.

Ἰθυνον τοῦ νοός μου, τοῦ χρηστοῦ Ἀρτέμιε τὴν κίνησιν, τοῦ δοξάσαι ἀξίως, τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν ἄσμασιν.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότη, ἐπακολουθῶν Μάρτυς αὐτόκλητος, θαρσαλέως ἐν μέσῳ, ὑπεισηλθες τρισμάκαρ τοῦ σκάμματος.

Θεοτοκίου

Ῥφθης ἀγιωτέρα πάντων τῶν αὐλῶν, ἱκετεύω Σε, οὐρανίων Ταγμάτων, τῶν παθῶν τῆς ἀκλύος ῤυσθῆναί με.

Ῥδὴ γ'. Ἐξήυθησεν ἡ ἔρημος.

Μαρτύρων καλλωπίζεσθαι, τοῖς στεφάνοις Ἐνδοξε, ἐπιποθῶν ὑπήνεγκας, τῶν μαστίγων καὶ τῶν στρεβλώσεων, τὰς πικρὰς ἀλγηδόνας θεία χάριτι.

Οὐκ ἔσεισε τὸν πύργον σου, τῆς καρδίας Πάνσοφε, ἡ σφοδροτάτη πρόσρηξις, τῶν βασάνων· καὶ γὰρ ἐσθήρικτο, νοητὴν ἐπὶ πέτραν τὴν ἀσάλευτον.

Ἰκρίῳ ἀναρτώμενος, καὶ νιφάσι πάντοθεν, τῶν σπαραγμῶν κυκλοῦμενος, σοῦ τὸ ὄμμα πρὸς τὸν δυνάμενον, ἐνητένιζες σῶζειν Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίου

Σεσάρκωται βουλήματι, ἐξ αἱμάτων Δέσποινα, σοῦ παναχράντων Κύριος, διασῶζων τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ Μαρτύρων τοὺς δήμους ἐπεσπάσατο.

Ἔτερος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Πόθῳ πυρπολούμενος, τῆς εὐσεβείας Ἀρτέμιε, μέσον ἐστῶς, Μάρτυς τοῦ σταδίου, τὸν βελίαρ κατήσχυνας.

Ὀγκίνοις κεντούμενος, καὶ ὀφθαλμοὺς σὺ στερούμενος, διὰ Χριστόν, μάκαρ τοῦ στεφάνου, τῆς ἀθλήσεως εἴληφας.

Θρόνῳ τοῦ παντάνακτος, μάκαρ ἀεὶ παριστάμενος, μνείαν ποιοῦ, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει, σοῦ τιμώντων τὴν ἄθλησιν.

Θεοτοκίου

Ἦ τῶν ὑπὲρ ἔννοϊαν, θεωριῶν παμμακάριστε, τῶν Προφητῶν αἱ προρρήσεις πᾶσαι, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεπλήρωνται.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Βασιλεῖ τῶν αἰῶνων εὐαρεστῶς, βασιλέως ἀνόμου πᾶσαν βουλήν, ἐξέκλινας ἔνδοξε, καὶ γλυπτοῖς οὐκ ἐπέθυσας· διὰ τοῦτο θῦμα σαυτὸν προσενήνοχας, τῷ τυθέντι Λόγῳ, ἀθλήσας στερρότατα· ὅθεν καὶ

θαυμάτων, ἀναβλύξεις τὰ ρεῖθρα, τὰ πάθη ἰώμενος, τῶν πιστῶς προσιόντων σοι, Ἄθλοφόρε Ἀρτέμιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἅγιαν μνήμην σου.

Δόξα... Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τὸν στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ τὸν ἀήττητον, καὶ καθαιρέτην τοῦ ἐχθροῦ γενναιότατον, τὸν ἐν μεγίστοις τέρασιν ἐκλάμπαντα, ἅπαντες Ἀρτέμιον, εὐφημήσωμεν πίστει· βρῦει γὰρ ἰάματα, τοῖς προστρέχουσι πόθῳ, καὶ καταπαύει πάθη χαλεπά, καὶ τῶν ἐν θλίψει ἀνθρώπων προΐσταται.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀυλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται Ἁγίου αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν κόλποις σου, σαρκικῶς· ὁ Θεὸς γὰρ, ὄντως ἐβασίλευσεν, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ, ὃν ἐκδυσώπει, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἦδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Μιμούμενος, τὸν ταθέντα ἐν ξύλῳ θελήματι, ὑψώθης τεινόμενος, καὶ ὠμοτάτως ξεόμενος, καὶ ἀποδυσόμενος, τοὺς δερματίνους χιτῶνας τῆς νεκρώσεως.

Οἱ πόνοι σου, τῆς σαρκὸς καὶ δεινῶν ἢ ἐπίτασις, τὴν ἀπονὸν λῆξιν σοι, Μάρτυς σαφῶς προεξένησαν, ἧς νῦν

ἐμφορούμενος, ἅπαντα πόνον κουφίζεις τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἰσαγγέλω, γεγονότι τῶν ἄθλων λαμπρότησι, χειρὸς δι' Ἀγγέλου σοι, πέμπει τροφήν ὁ οὐράνιος, ἄρτος ἢ ζωὴ ἡμῶν, ἐνδυναμοῦσάν σε Μάρτυς παναοίδιμε.

Θεοτοκίου

Παρθένον σε, μετὰ τόκον ἀμίαντον ἄφθορον, Θεὸς συνετήρησεν, ὁ εὐδοκήσας ἐν μήτρᾳ σου, ὄλον με τὸν ἄνθρωπον, ἀναλαβέσθαι δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Ἔτερος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μὴ πτοούμενος ἐνδοξε, τὸ τοῦ παραβάτου ἄθεον φρύαγμα, ἀποτόμως τὴν κακόνοιαν, ἤλεγξας αὐτοῦ καὶ τὴν δυσσέβειαν.

Ἐπιερώθης τῷ ἔρωτι, τῷ πρὸς τὸν Χριστὸν Μάρτυς παμμακάριστε, καὶ τυράννου τὴν ἀσέβειαν, ἀπεκρούσω ὄλως βδελυζάμενος.

Γηθοσύνως Ἀρτέμιε, καὶ γενναιοφρόνως ἐπηυτομόλησας, πρὸς τὸ σκάμμα τῆς ἀθλήσεως, καὶ τὸν ἀποστάτην ἀπερῥάπισας

Θεοτοκίου

Ἰλασμὸν ἡμῖν φάνηθι, τοῖς κατεγνωσμένοις Σωτῆρ ὡς εὐσπλαγχνος, ἱκεσίαις τῆς τεκούσης Σε, καὶ τοῦ Ἀθλοφόρου δυσωπούμενος.

Ἦδη ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Λαμπὰς φωταυγῆς, καθωράθης Πνεύματος Ἀρτέμιε, πιστοὺς καταυγάζουσα, καὶ τῆς πονηρίας

ἀπελαύνουσα, τὰ ζοφώδη καὶ σκότους, πεπληρωμένα πνεύματα.

Ὁ πέτρα ζωῆς, τῆς ψυχῆς τὰ βήματα πηξάμενος, ταῖς πέτραις σφιγγόμενος, καὶ τοῖς ἀλγεινοῖς περικυκλούμενος, ἀληθῆς ἀθλοφόρος, ἀκλόνητος διέμεινας.

Ὑπάρχων σεπταῖς, ὀπλισμένος Πνεύματος δυνάμεσι, τριβόλων ὀξύτητος, Μάρτυς ἀθλοφόρε κατεφρόνησας, ἐν αὐτοῖς συμπατήσας, τὰ κέντρα τοῦ ἀλάστορος.

Θεοτοκίου

Σταυρὸν καὶ ταφήν, ὁ ἐκ σοῦ θελήματι τεχθεὶς δι' ἡμᾶς, ὑπομείνας Δέσποινα, Μάρτυρα στερρότατον, Ἀρτέμιον, τῶν αὐτοῦ παθημάτων, ὡς κραταιὸς εἰργάσατο.

Ἔτερος. Ὁρθρίζοντες βοᾶμέν σοι.

Στερρῶς ἀντιταξάμενος ἔνδοξε, τῷ τυράννῳ, κλέος ἀναφαίρετον, ἐδέξω Μάρτυς Ἀρτέμιε.

Τοὺς πόνους τοὺς μεγίστους θεόσοφε, καὶ στρεβλώσεις, καρτερῶς ὑπήνεγκας, τὸν στεφοδότην μιμούμενον.

Ὀλόσωμον ὑπέφερες κάκωσιν, Ἀθλοφόρε, ἥτις σοι τὴν ἄρρητον, λήξιν σαφῶς προεξένησε.

Θεοτοκίου

Νοῆσαι τῶν μυστηρίων ἄκραντε, τοῦ Σοῦ τόκου, οὐρανῶν τὰ Τάγματα, καὶ τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἴσχυσαν.

Ῥδὴ Ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ.

Ἰερεῖον καὶ θῦμα ὀλόκληρον, Μάρτυς
προσενήνοχας σαυτὸν, Ἀρτέμιε, τῷ ἐκουσίαν
σταύρωσιν, εἰς ἡμῶν δεξαμένῳ ἀνάκλησιν.

Ἄνενδότοις πληγαῖς συντριβέντος σου, σώματος
Ἀρτέμιε, τοῦ καρτεροῦ Σοφέ, τὴν ψυχικὴν εὐγένειαν,
διετήρησας πίστει ἀλώβητον.

Νοσημάτων ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι, Μάρτυς καὶ παθῶν,
πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, τοὺς ἐπὶ σοὶ
προστρέχοντας, μιμητὰ τοῦ Σωτῆρος Ἀρτέμιε.

Θεοτοκίου

Χειμαζόμενον σάλῳ τῶν θλίψεων, καὶ
κλυδωνιζόμενον ἐπαναστάσεσι, τρικυμιῶν διάσωσον,
Θεοτόκε Παρθένε τοὺς δούλους σου.

Ἔτερος. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ἰκρίῳ προσπαγέντι Σοὶ Χριστέ, ὁ κλεινὸς θεράπων
Σου, οὐκ ἐπαισχύνεται, ἀλλ' ὡς δόξης κοινωνὸς
ἐναβρύνεται.

Σεσίγηται τῆς πλάνης τὰ αἰσχρά, θεηγόρων γλώσση
δε, θεῖα μυστήρια, τῶν Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ
ἐκκαλύπτεται.

Ἄνδρείως μαρτυρήσας τὸν Χριστόν, Θεόν τε καὶ
ἄνθρωπον, τυράννων ἐνώπιον, δι' αὐτὸν σοῦ καὶ τὸ
αἷμα ἐξέχεας.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ Σὲ βροτοῖς, Θεοτόκε ἔδειξεν,
οὐράνιον κλίμακα διὰ Σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς
καταβέβηκεν.

Κουτάκιον Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὐσεβῆ καὶ στεφηφόρον Μάρτυρα, τὸν κατ' ἐχθρῶν νίκης ἀράμενον τρόπαια, συνελθόντες ἐπαξίως νῦν ἐν ὑμνωδίαις εὐφημήσωμεν, Ἀρτέμιον τὸν μέγιστον ἐν Μάρτυσι, θαυμάτων τε δοτῆρα πλουσιώτατον· πρεσβεύει γὰρ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Τίς τοὺς ἀγῶνας ἐξαρκέσει ἐξειπεῖν Ἀθλοφόρε, ἢ τοὺς πόνους τοὺς σοὺς, οὓς περ ἀνδρείως ὑπέμεινας, διὰ τῆς πίστεως τοῦ Κυρίου, καὶ τῆς χάριτος ἧς περ κατηξιώθης; οὐκ ἐξαρκεῖ διηγήσασθαι στόμα ἀνθρώπινον· σοφίαν γὰρ ἐνδεδυμένος καὶ ἀνδρείαν, τὸν πλοῦτον ἐμίσησας καὶ τὴν ἀξίαν τὴν πρόσκαιρον, στρατιώτης φανείς γνησιώτατος. Καὶ νῦν πρεσβεύεις Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀρτεμίου

*Ὁ πάντα λαμπρὸς Ἀρτέμιος ἐν βίῳ,
Τμηθεὶς ἀπῆλθεν εἰς ὑπέρτατον κλέος.
Εἰκάδι Ἀρτέμιος πυκινόφρων ἀχένα τμήθη.*

Ἦδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἀήττητον φρόνημα, ἀρραγεστάτην, ψυχῆς καρτερότητα, Ἀρτέμιε κτησάμενος, ἐχθρῶν

πανουργεύματα, Μάρτυς κατήργησας, μέλπων
ἐμμελέστατα· Ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, τὴν ἐπηρμένην, βασάνων
κατέσβεσας, πυρὰν Θεομακάριστε, καὶ δρόσῳ τοῦ
Πνεύματος περιχεόμενος, χαίρων ἀνεκραύγαζες, ὁ ὢν
εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰάσεων χάριτας, ἀναπηγάζων, παθῶν ὑπεκκαύματα,
σβεννύεις θεία χάριτι, διώκεις δὲ πνεύματα
ἐπιστασίαις σου, ἔνδοξε Ἀρτέμιε· διὸ μεγαλοφώνως σε
μακαρίζομεν.

Θεοτοκίου

Νεκροῖς τὸν πηγάσαντα, ἀθανασίαν, Παρθένε
πανάμωμε, θεοπρεπῶς ἐκύησας, αὐτὸν οὖν ἰκέτευε,
τοῦ θανατῶσαι ἡμῶν, πάθη τὰ τοῦ σώματος ἀγνή, καὶ
αἰωνίου καταξιῶσαι ζωῆς.

Ἴτερος. Παῖδες Ἑβραίων.

Μετὰ πλείστων βασάνων τρικυμίαν, καὶ τῆς
κεφαλῆς ἐκτομὴν τρισμάκαρ, περὶ τὸν θρόνον τοῦ
Παντάνακτος, εἰληφῶς τὰ γέρα παρίστασαι.

Ἰαμάτων ἐκβλύζει Ἀθλοφόρε, ἡ σορὸς πληθὺν τοῖς
προσιούσι, καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσιν· ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ τῷ θείῳ προστρέχοντες ναῶ σου, καὶ τὴν λύσιν
τῶν δεινῶν ἀπαντλοῦντες· εὐλογητὸς εἶ κράζουσιν, ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίου

Νομικαί Σε προέγραψαν εἰκόνες, ὧν ὁρῶντες
Παρθένε ταῦς ἐκβάσεις· εὐλογητὸς κραυγάζομεν, ὁ
καρπὸς τῆς κοιλίας Σου.

Ῥδὴ η'. Κάμιος ποτέ.

Μάστιξι σφοδραῖς, Ἀρτέμιε τὸ σῶμα,
ἐκδαπανώμενος ὑπήνεγκας, ἐναποσκοπούμενος, τὴν
ἀντίδοσιν τὴν μέλλουσαν, ἣν νέμει σοι κραυγάζοντι,
ἐνδοξε ὁ Δεσπότης· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν
Κύριον.

Αἷμασι τοῖς σοῖς, ἡ γῆ καθηγιασθη, καὶ ἰατρεῖον
ἀναδέδεικται, σῶμα τὸ πολυάθλον, πᾶσαν νόσον,
πᾶσαν κάκωσιν, πᾶσαν δαιμόνων πάντοτε, βλάβην
ἀποδιῶκον, ἐκ τῶν πιστῶς προσφευγόντων σοι.

Κόσμος ἀθλητῶν, ἐδείχθης τὰ ἐν κόσμῳ,
εὐσεβοφρόνως ἀπώσαμενος, καὶ τὰ ὑπερκόσμια,
βραχυτάτῳ ἐξωνούμενος, τιμίῳ σου Ἀρτέμιε, αἵματι
ἀνακράζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄκλυστος λιμὴν, χειμαζομένοις ὄφθης, καὶ
θαλαττεύουσιν ἐκάστοτε, κινδύνοις καὶ θλίψεσι, καὶ
παθήμασιν Ἀρτέμιε· ἐν ᾧ διασφζόμενοι, χάριτι
μελωδοῦμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίου

Ῥεύσαντας ἡμᾶς, πικρᾶ τοῦ ζύλου βρώσει, καὶ
συμπωθέντας ὀλισθήμασι, Πάναγνε ἀνέπλασας,
Πλαστουργὸν ἀποκυήσασα, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον,
Ἄχραντε, ὃν ὑμνοῦμεν, πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον.

Ἔτερος. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Γενναιοφρόνως τρισμάκαρ, ὑπεισηλθες ἐν τῷ σταδίῳ, τὸν ἀλιπήριον τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος κατηδάφισας, καὶ στέφος ἤρας τῆς νίκης βοῶν· ὑπερυποῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐρηρεισμένος τῇ τῆς πίστεως βάσει, τὰς ἀποστάτου θωπείας, καὶ τὰς αἰκίσεις ἀντ' οὐδενὸς ἐλογίσω Ἀρτέμιε, τρανῶς βοῶν· λαὸς ὑπερυποῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου Ἀθλοφόρε, τὸν Φαραὼ τὸν ὀλέθριον θῆρα, καταποντίσας ἐβόας τρανότατα· ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυποῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίου

Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὑπάρχεις δόξα, Ἱεραρχῶν σεμνολόγημα θεῖον, καὶ τῆς κτίσεως καύχημα πάσης· διό Σε ὡς Θεοῦ Μητέρα, καὶ Παρθένον ἀξίως εὐφημοῦμεν.

Ῥδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἴδεῖν ἐφιέμενος, τὰ κάλλη τὰ οὐράνια, τὰ φαινόμενα κόσμου κάλλη παρέδραμες, καὶ καλλοποιΐα τῶν ἄθλων, ὠραῖσθεις, Ἀρτέμιε Μάρτυς, καλῶν τὸ ἀκρότατον, εὐφραινόμενος κατείληφας.

Ὡς ὄρθρος ὡς ἥλιος, ἡ μνήμη σου φωτίζουσα, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας Μάκαρ ἀνέτειλε· σὺ γὰρ καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας, φωτοειδής, ὥφθης κληρονόμος, σκεδάζων Ἀρτέμιε, τὴν ὁμίχλην τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σκιρτήσωμεν σήμερον, πνευματικῶς χορεύοντες, Ἀρτεμίου τῆ μνήμη τοῦ θείου Μάρτυρος, ψάλλωμεν Θεῷ ἐν αἰνέσει, τῷ θαυμαστῷ, ὄντι ἐν Ἁγίοις, καὶ καθαγιάζοντι, τοὺς ἐν πίστει τοῦτον σέβοντας.

Ἡ θήκη σου βρύουσι, ἀπαύστως τὰ ἰάματα, τοὺς πιστοὺς προσκαλεῖται πόθῳ ἀρύσασθαι, εἰς σωματικὴν εὐρωστίαν, εἰς ψυχικὴν, ὄντως σωτηρίαν, Παμμάκαρ, Ἀρτέμιε, πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίου

Φωτὶ με καταύγασον, τοῦ σοῦ προσώπου Κύριε, ῥαθυμίας τῷ σκότει συγκαλυπτόμενον, ἔχων δυσωποῦσάν σε Λόγε, τὴν ἀληθῆ, ἀγνήν σου Μητέρα, Ἀγγέλων λαμπρότητας, καὶ τὸν Ἐνδοξον, Ἀρτέμιον.

Ἄτερος. Κυρίως Θεοτόκου.

Ἀνδρεία καὶ φρονήσει, καὶ τοῦ μαρτυρίου, κεκοσμημένος θεόφρον λαμπρότησι, τῷ στεφοδότη κυρίως ἀεὶ παρίστασαι.

Νομίμως ἐναθλήσας, Μάρτυς Ἀθλοφόρε, καὶ συμμάρτυρων χοροῖς συνταξάμενος, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, μεθ' ὧν ἰκέτευε.

Οἱ πόνοι τῆς σαρκός σου, τὴν ἀθανασίαν, τῶν Ἀθλητῶν κλέος Σοὶ προεξένησαν· ἧς ἐμφορούμενος μέμνησο τῶν τιμώντων σε.

Θεοτοκίου

Σὲ πᾶσαι Παναγία, γενεαὶ μερόπων, καὶ οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὡς ἔφησας, ἀξιοχρέως τιμῶσι καὶ μακαρίζουσι.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Συνὼν τῷ Παντοκράτορι, Θεῷ Μάρτυς Ἀρτέμιε, καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, λαμπόμενος Ἀθλοφόρε, τῶν ἐκτελούντων μέμνησο, τὴν ἱερὰν καὶ πάμφωτον, πανήγυριν σου ἄσμασι, τοῦ λυτρωθῆναι παντοίων, ἐπιφορῶν σαῖς πρεσβείαις.

Ἔτερον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Παρεστηκῶς Ἀρτέμιε, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι, καὶ ἀστραπαῖς λαμπόμενος, τοῖς ἐκεῖθεν πλουσίως, ἐξ οὐρανοῦ ἐποπτεύεις, τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ, μεγαλομάρτυς Ἐνδοξε, συμμαχῶν θείοις ὅπλοις, ὡς τοῦ Χριστοῦ, στρατιώτης ἄριστος ἀθλοφόρε, τῷ σταυροφόρῳ Ἄνακτι, κατ' ἐχθρῶν πολεμίων.

Ἔτερον. Ὅμοιον.

Ὁ τοῦ Χριστοῦ ἀήττητος, καὶ πολὺαθλος Μάρτυς, ὁ ἔνδοξος Ἀρτέμιος, ἅπασαν τοῦ τυράννου, καὶ παραβάτου καθεῖλε, τὴν λυσσώδη μανίαν, καὶ τῶν εἰδώλων ἔθραυσε, τὸ ἀνίσχυρον θράσος· καὶ δὴ λαβῶν, τὴν τῶν ἰαμάτων χάριν ἐξ ὕψους, ἰᾶται τοὺς γεραίροντας, τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην.

Θεοτοκίου

Εὐλογημένη πάναγνε, Θεοτόκε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, κράτος τεῖχος καὶ σκέπη, καὶ ὄχυρόν προπύργιον, φύλαττε καὶ προστατίς, καὶ βοηθός, ἐν κινδύνοις φάνηθι τοῖς σοῖς δούλοις· καὶ γὰρ ἐν σοὶ καυχώμεθα, προστασία τοῦ Κόσμου.

Αἶνοι. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Μάρτυς γενναιόφρον τοῦ Χριστοῦ, τῆ στερῆρᾷ ἀθλήσει σου, τοῦ δυσμενοῦς κατεπάτησας, τὰ μηχανήματα, προσπαλαίσας τούτῳ, καὶ Χριστῷ εὐπρόσδεκτος, θυσία προσηνέχθης Ἀρτέμιε, καὶ νῦν παρίστασαι, τῷ τῶν ὄλων βασιλεύοντι, εἰς αἰῶνας συναγαλλιώμενος.

(Δίς)

Σταυρῷ ὀπλισάμενος Χριστοῦ, Μάρτυς ἀξιάγαστε, κατὰ τῆς πλάνης ἐχώρησας, καὶ πρὸς ἀντίπαλον, στερῆροτάτη γνώμη, καρτερῶς ἀνθέστηκας, καὶ τοῦτον ἐκνικήσας σαφέστατα, συμβασιλεύεις νῦν, τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν, ἰκετεύων ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Μαρτύρων ἀγλάϊσμα σοφέ, ταῖς πέτραις σφιγγόμενος, Χριστὸν τὴν πέτραν τὴν ἀρρήκτον, τρανῶς ἐκήρυξας, καὶ οὐκ ἐξηρνήσω· διὸ συνηρίθμησαι, Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς ἀγαλλόμενος· μεθ' ὧν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐπὲρ Χριστοῦ νομίμως ἀθλήσας Ἀρτέμιε, καὶ τῷ αἰσθητῷ βασιλεῖ, τὸν νοητὸν συγκαθελὼν ἀντίπαλον, ἐπάξιον ἀπειλήφας, παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Σωτῆρος τὸν στέφανον· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τῶν Ἀγγέλων συναγάλλη τοῖς τάγμασι, τῆς ἀνωτάτῳ φωτοχυσίας, συναπολαύων τρανῶς, καὶ τῷ τρισυποστάτῳ καὶ πρώτῳ, λαμπρυνόμενος φέγγει. Διὸ καὶ ἡμεῖς, ὁ εὐσεβῆς λαὸς καὶ φιλομάρτυς, ἀσματικῶς ἐκβοῶμέν

σοι· χαίροις, ἀδαμάντινε τὴν ψυχὴν, καὶ καρτερώτατε ὀπλίτα Χριστοῦ· χαίροις, ὁ τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων καθαιρέτης, καὶ τῆς ἀληθείας ὑπερασπιστῆς λαμπρότατος. Ἀλλὰ πρέσβευε τῷ Κυρίῳ καὶ ἡμᾶς, διὰ πολιτείας θεοφιλοῦς, τῆς σὺν σοὶ τυχεῖν στάσεως, ἐν τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρῶην κατάρως, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διὸ σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάριον.

Τὸν θερμὸν προστάτην καὶ βοηθόν, τῶν ἐν τοῖς κινδύνοις, ἀπροσμάχητον τὸν κλεινόν, Ἄρτέμιον ὕμνοις, τιμήσωμεν ἐκ πόθου, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων καταπατήσαντα.

